

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 25.1.2006
KOM(2006) 25 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Tematický program spolupráce s průmyslovými zeměmi a dalšími zeměmi s vysokými příjmy v rámci budoucího finančního výhledu (2007–2013)

OBSAH

1.	Úvod.....	3
2.	Souvislosti.....	3
2.1.	Oblast působnosti.....	3
2.2.	Odůvodnění tematického programu.....	4
2.3.	Stávající rámec politiky a spolupráce a dosavadní zkušenosti.....	5
2.3.1.	Země OECD, které nejsou členskými státy EU.....	5
2.3.2.	Nově industrializované asijské země a území.....	6
2.3.3.	Země Rady pro spolupráci v Perském zálivu.....	7
3.	Hlavní charakteristiky TPIC.....	8
3.1.	Obecný cíl.....	8
3.2.	Konkrétní cíle.....	8
3.3.	Hlavní priority.....	9
3.4.	Zásady programování.....	10
	PŘÍLOHY.....	12

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Tematický program spolupráce s průmyslovými zeměmi a dalšími zeměmi s vysokými příjmy v rámci budoucího finančního výhledu (2007–2013)

1. Úvod

Za účelem racionalizace a zjednodušení současného právního rámce upravujícího vnější akce Společenství navrhuje Evropská komise ve finančním výhledu na období 2007–2013 nový soubor šesti nástrojů. Tři z těchto nástrojů (pro humanitární pomoc, pro stabilitu a pro makrofinanční pomoc) jsou svou povahou horizontální, aby reagovaly na zvláštní potřeby a okolnosti. Další tři nástroje (pro předvstupní pomoc, pro podporu evropské politiky sousedství a partnerství a pro rozvojovou a hospodářskou spolupráci) mají provádět zvláštní politiky a mají vymezenou zeměpisnou působnost. V budoucnu budou tyto nástroje základními právními akty pro výdaje Společenství vynakládané na podporu programů vnější spolupráce, včetně vhodných tematických programů, a nahradí mimo jiné i stávající tematická nařízení.

Tematické programy poskytují zřetelnou přidanou hodnotu prostřednictvím provádění činností doplňujících zeměpisné programy, jež zůstávají základním rámcem spolupráce Společenství se třetími zeměmi.

Komise se zavázala projednat oblast působnosti, cíle a priority každého tematického programu s Evropským parlamentem a Radou na základě formálních sdělení určených oběma orgánům¹. Výsledkem tohoto procesu budou směry politik pro pozdější fáze programování, a zejména pro tvorbu tematických strategických dokumentů v souladu s ustanoveními výše zmíněných nástrojů.

2. SOUVISLOSTI

2.1. Oblast působnosti

V posledním desetiletí EU soustavně posiluje dvoustranné vztahy s celou řadou rozvinutých a nově industrializovaných zemí a území z různých částí světa: především se Severní Amerikou, východní Asií a Oceánií, ale také s jihovýchodní Asií a oblastí Perského zálivu. Navrhovaný tematický program spolupráce s průmyslovými zeměmi a dalšími zeměmi s vysokými příjmy (dále jen „TPIC“) stanoví rámec pro rozšíření a prohloubení spolupráce a vztahů s těmito průmyslovými zeměmi a územími, které jsou navzdory zeměpisnému rozptylu, strukturálním rozdílům a odlišné velikosti odhodlány rozvíjet dvoustranné vztahy s EU. Spolupráce mezi EU a těmito zeměmi se řídí především cíli politiky EU, přestože sledování těchto cílů přinese prospěch všem zúčastněným stranám.

¹ Viz sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Opatření v oblasti vnějších vztahů pomocí tematických programů v rámci budoucích finančních výhledů na období 2007 – 2013“ [KOM(2005) 324 v konečném znění] ze dne 3. srpna 2005.

TPIC bude prováděn v rámci plánovaného nástroje pro financování rozvojové a hospodářské spolupráce² (dále jen „DCECI“) a zaměří se hlavně na ty partnerské země, které s EU sdílejí podobné politické, hospodářské a institucionální struktury a hodnoty a které jsou pro EU důležitými politickými a obchodními partnery ve dvoustranných vztazích i významnými hráči při mnohostranných setkáních a v systému globální správy. Zaměří se však i na další nově industrializované země a území, ve kterých má Unie strategický zájem na podpoře svých politických i hospodářských vztahů a vlivu.

Zeměpisná působnost TPIC tak zahrnuje:

- (1) hlavní země OECD, které nejsou členskými státy EU³: Spojené státy, Japonsko, Kanadu, Korejskou republiku, Austrálii a Nový Zéland;
- (2) některé asijské průmyslové země a území, které nejsou na seznamu příjemců oficiální rozvojové pomoci vypracovaném Výborem pro rozvojovou pomoc⁴: Singapur, Hongkong, Macao, Brunej a Čínskou Tchaj-pej;
- (3) země Rady pro spolupráci v Perském zálivu, které nejsou na seznamu příjemců oficiální rozvojové pomoci vypracovaném Výborem pro rozvojovou pomoc: Kuvajt, Katar, Spojené arabské emiráty, Bahrajn a Saúdskou Arábii⁵.

V budoucnu je možné uvažovat o rozšíření zeměpisné působnosti TPIC v případě, že by země nebo území, na něž se vztahuje DCECI, měly být vyňaty ze seznamu příjemců oficiální rozvojové pomoci vypracovaném Výborem pro rozvojovou pomoc. V takovém případě by došlo k odpovídající revizi prostředků přidělených na tento program.

2.2. Odůvodnění tematického programu

Vztahy a související programy spolupráce se zeměmi a územími TPIC se rozvíjejí různým tempem, vycházejí z různých právních základů a jsou prováděny v různých politických rámcích⁶, což odráží mimo jiné různorodost dotčených zemí z hlediska velikosti, kultury, obyvatelstva, dvoustranných hospodářských vazeb a obchodních toků ve vztahu k EU.

Pro spolupráci s průmyslovými zeměmi neexistují dvoustranné strategie ani orientační programy. Iniciativy spolupráce v rámci TPIC budou určeny společnými politickými cíli a cíli spolupráce stanovenými v různých dvoustranných nástrojích (jako jsou rámcové dohody, dohody o spolupráci, politická prohlášení, programy

² Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení nástroje pro financování rozvojové a hospodářské spolupráce [KOM (2004) 629 v konečném znění] ze dne 29.9.2004, předložený Komisí.

³ V současnosti jsou vztahy s nimi upraveny nařízením Rady č. 382/2001 ze dne 26. února 2001 o provádění projektů na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Evropskou unií a průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie a o zrušení nařízení (ES) č. 1035/1999.

⁴ Výbor pro rozvojovou pomoc (DAC) je hlavním orgánem, jehož prostřednictvím řeší OECD záležitosti související se spoluprací s rozvojovými zeměmi.

⁵ Saúdská Arábie bude pravděpodobně do roku 2008 vyňata ze seznamu rozvojových zemí s vyššími středními příjmy vypracovaném Výborem pro rozvojovou pomoc. Pokud to ustanovení DCECI umožní, lze do této třetí kategorie zahrnout také Omán.

⁶ Viz příloha I.

spolupráce nebo akční plány⁷), které upravují vztahy mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi. Tyto iniciativy však mají doplňovat a posilovat mezivládní dialog mezi EU a těmito zeměmi prostřednictvím nezávislé spolupráce celé řady subjektů v širokém spektru politických otázek. Finanční podpora spolupráce s průmyslovými zeměmi se v zásadě zaměří na podporu iniciativ ze strany hospodářských a sociálních subjektů i dalších soukromoprávních a veřejnoprávních orgánů v EU a partnerských zemích a na jejich interakci, čímž se posílí dvoustranné vztahy.

Tento druh spolupráce mezi EU a partnerskými zeměmi TPIC nebylo možné vhodně pokrýt zeměpisnými programy⁸ ve smyslu DCECI. Proto je zapotřebí zvláštního tematického programu na rozvoj iniciativ spolupráce v rámci agendy motivované strategickými cíli EU. Uspořádání rozmanitých iniciativ dvoustranné spolupráce do jediného rámce povede k úsporám z rozsahu, synergickým efektům, větší účinnosti a zviditelnění. A to tím spíš, že některé z těchto iniciativ by mohly být regionální povahy.

2.3. Stávající rámec politiky a spolupráce a dosavadní zkušenosti

Dvoustranná spolupráce se zeměmi a územími, na něž se TPIC zaměřuje, se v minulosti řídila širokým spektrem právně závazných i nezávazných nástrojů, které jsou uvedeny v příloze 1. Hlavní úspěchy dosažené a cíle sledované v tomto rámci jsou načrtnuty níže.

2.3.1. Země OECD, které nejsou členskými státy EU

Základním pilířem minulé i budoucí spolupráce se Spojenými státy, Kanadou, Japonskem, Korejskou republikou, Austrálií a Novým Zélandem je soubor iniciativ uskutečňovaných v období 2001–2006 na základě nařízení Rady č. 382/2001. Tyto iniciativy jsou odrazem programů spolupráce obsažených v různých dvoustranných nástrojích. Tato institucionální struktura poskytuje rámec, v němž lze vytvářet projekty na podporu a posílení politických a hospodářských vztahů EU s těmito zeměmi. Užitečným způsobem také doplňuje zvláštní dvoustranné dohody mezi Společenstvím a některými z těchto zemí, například v oblasti vzdělávání, vědy a techniky.

Nařízení Rady č. 382/2001 obsahuje dvě zastřešující témata: a) vytváření projektů zaměřených na posilování dvoustranné spolupráce se všemi partnerskými zeměmi v celé řadě oblastí a b) podporu obchodních vztahů s výhradním zaměřením na Japonsko a Koreu.

V oblasti spolupráce se uskutečnily tyto hlavní iniciativy:

⁷ Viz příloha I.

⁸ V zásadě se jedná o programy vnější pomoci přijaté společně s partnerskými zeměmi, které se zaměřují na rozvojové potřeby těchto zemí.

- zřízení a rozvoj sítě 27 středisek EU⁹ na univerzitách v šesti partnerských zemích. Ta mají uvnitř těchto partnerských zemí podporovat lepší chápání Evropské unie, jejích institucí, historie, hospodářství a politik;
- podpora politického dialogu mezi EU a USA v rámci nové transatlantické agendy, iniciativa Evropské unie a Spojených států na posílení transatlantické hospodářské integrace a růstu a dohoda o podpoře obchodu a investic s Kanadou;
- rozvoj činností, které podporují výzkum v oblasti politik a diskuze v různých skupinách odborníků a jiných organizacích v USA a v Kanadě;
- posilování mezilidských vazeb prostřednictvím iniciativ jako transatlantický dialog mezi občanskými společnostmi, rok personálních výměn mezi EU a Japonskem nebo podpora pilotních projektů v oblasti vysokoškolského vzdělávání s Austrálií a Novým Zélandem. Úspěšná je i spolupráce se Spojenými státy a Japonskem v oblasti zaměstnanosti a sociální politiky se zaměřením na demografický vývoj, zdravotní postižení, rovné příležitosti a otázky bezpečnosti a ochrany zdraví.

Pokud jde o podporu obchodních vztahů, dva hlavní programy se zabývají cílem usnadnit přístup společnostem z EU na trhy v Japonsku a Koreji a zlepšit jejich obchodní aktivity na těchto trzích:

- program rozvoje lidských zdrojů nazvaný „Program odborného vzdělávání vedoucích pracovníků v Japonsku a Koreji“, který společně s EU pomáhá rozvíjet znalosti o Japonsku a Koreji prostřednictvím jazykové a obchodní odborné přípravy. K dnešnímu dni se tohoto programu zúčastnilo téměř 1 000 evropských vedoucích pracovníků;
- kampaň Brána EU do Japonska, což je obchodní propagační program zaměřený na pomoc malým a středním podnikům z EU v jejich snaze rozvinout podnikání a rozšířit prodej na japonském trhu, a to prostřednictvím cílených obchodních misí. Očekává se, že současná kampaň Brána do Japonska přivede v období 2002–2006 na japonský trh zhruba 1 000 malých a středních podniků z EU.

Oba tyto programy byly rozšířeny i na nové členské státy.

Spolupráce a obchodní činnosti byly společně předmětem externího hodnocení v roce 2004¹⁰, jehož závěrem bylo, že tyto iniciativy jsou relevantní, účinné a mají pozitivní dopad, a bylo doporučeno jejich pokračování a posilování.

2.3.2. *Nově industrializované asijské země a území*

TPIC zahrnuje též nově industrializované asijské země a území, s nimiž EU udržuje dlouhodobé vztahy: Brunej, Hongkong, Macao, Singapur a Čínskou Tchaj-pej. TPIC

⁹ Patnáct středisek ve Spojených státech, pět v Kanadě, jedno v Austrálii, jedno na Novém Zélandu a dvě v Japonsku. V současné době probíhá rozšíření sítě středisek EU v Austrálii (další dvě střediska), racionalizace sítě ve Spojených státech a její rozšíření do Koreje (jedno středisko).

¹⁰ Hodnocení programu odborného vzdělávání vedoucích pracovníků a třetí kampaň Brána do Japonska – JITEX Expertise Technologie et Stratégie – 23. července 2004; Hodnocení zřízení a rozvoje středisek EU – The Evaluation Partnership – září 2004.

umožní odpovědět na potřebu spolupráce s těmito zeměmi, které nemohly být v minulosti zahrnuty do nařízení o Asii a Latinské Americe (ALA)¹¹, protože tento nástroj byl zaměřen na rozvojové země.

S Hongkongem nebyla uzavřena žádná zvláštní dvoustranná dohoda. V roce 1997 však ve sdělení nazvaném „EU a Hongkong: po roce 1997“ EU ještě předtím, než se stal Hongkong znovu součástí Číny jako „zvláštní administrativní oblast“ podle zásady „jedna země, dva systémy“, vyjádřila záměr rozvíjet vztahy s tímto územím. Od té doby se Komise zavázala vytvořit pevný a účinný vztah se Zvláštní administrativní oblastí Hongkong a prozkoumat nové způsoby, jak učinit obchodně-investiční vztahy i spolupráci trvalejšími.

EU je odhodlána posílit dvoustranné obchodní a hospodářské vztahy a podílet se na podpoře Macaa jako střediska pro výměny v oblasti odborné přípravy a kultury.

Vztahy s Čínskou Tchaj-pejí jsou založeny na respektování politiky jedné Číny. Nejsou navázány žádné diplomatické nebo politické styky, ale v oblasti hospodářství, obchodu, vědy a techniky, norem a standardů a v řadě dalších oblastí existují intenzivní kontakty.

Rámcem pro institucionalizovaný dialog s Brunejí a Singapurem, zaměřený na obchod, hospodářskou spolupráci a rozvoj, tvoří dohoda uzavřená mezi ES a Sdružením národů jihovýchodní Asie (ASEAN). EU se snaží vytvořit se Singapurem vztah na základě aktuální politické agendy se zaměřením na široké spektrum otázek. Tento cíl by se měl uskutečňovat mimo jiné prostřednictvím nové dvoustranné dohody o spolupráci a partnerství, která je v současné době sjednávána. Tato dohoda odráží výsadní úlohu, kterou Singapur ve vztazích mezi EU a jihovýchodní Asií hraje v oblasti obchodu, podnikání, vzdělávání a výzkumu.

2.3.3. *Země Rady pro spolupráci v Perském zálivu*

TPIC zahrnuje také země Rady pro spolupráci v Perském zálivu, které dříve spadaly pod nařízení ALA (viz výše). Kuvajť, Katar, Spojené arabské emiráty, Bahrajn a Saúdská Arábie tudíž rovněž patří do TPIC¹².

Vztahy EU se Saúdskou Arábií, Bahrajnem, Kuvajtem, Ománem, Katarem a Spojenými arabskými emiráty jsou upraveny dohodou o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Radou pro spolupráci v Perském zálivu z roku 1989.

Evropská unie se snaží posílit spolupráci mezi hospodářskými a sociálními subjekty i aktéry občanské společnosti v EU a v zemích Rady pro spolupráci v Perském zálivu v rámci strategického partnerství s oblastí Středozemního moře a Středního východu, které schválila Evropská rada v červnu 2004. EU proto očekává posílení spolupráce v určitém malém počtu klíčových směrů tak, aby lépe odrážela strategickou povahu vztahu a podporovala zájmy EU v tomto regionu.

¹¹ Nařízení Rady (EHS) č. 443/92 ze dne 25. února 1992 o finanční a technické pomoci asijským a latinskoamerickým rozvojovým zemím a o hospodářské spolupráci s nimi. Macao se dříve účastnilo činností spolupráce financovaných na základě tohoto nařízení, nyní již však není pro příjem této pomoci způsobilé.

¹² Činnosti regionální povahy mohou též zahrnovat Omán.

Země Rady pro spolupráci v Perském zálivu jsou v současné době pátým největším vývozním trhem EU. V důsledku velkého množství paliv dodávaného z Perského zálivu (69 % celkových dovozů do EU ze zemí Rady pro spolupráci v Perském zálivu) jsou země Rady pro spolupráci v Perském zálivu čtrnáctým největším zdrojem dovozů do EU.

Spolupráce Komise s Radou pro spolupráci v Perském zálivu se zaměřuje na energetickou a hospodářskou problematiku. Odborníci na energetické otázky mezi sebou pravidelně vedou dialog, který vedl k organizaci seminářů, workshopů a mezinárodních konferencí. V roce 2003 byla navíc zahájena série setkání zaměřených na hospodářský dialog s cílem usnadnit dialog a lepší porozumění v oblastech společného zájmu. Tento dialog by měl vytvořit určité fórum pro výměnu znalostí a osvědčených postupů v otázkách souvisejících s regionální integrací (např. s celní unií, hospodářskou a měnovou unií, právem hospodářské soutěže) i v dalších oblastech zájmu obou stran (např. Irák).

3. Hlavní charakteristiky TPIC

3.1. Obecný cíl

Obecným cílem tematického programu spolupráce s průmyslovými zeměmi (TPIC) je vytvořit soudržný rámec pro další rozvoj vztahů mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi a podporovat strategické zájmy Unie v těchto zemích. Podpora a posilování politického dialogu a hospodářské interakce s těmito partnerskými zeměmi prostřednictvím souboru praktických akcí spolupráce pomohou rozšířit a prohloubit dvoustranné i regionální vztahy a zajistí EU více uznání, lepší porozumění a učiní z ní žádanějšího aktéra na mezinárodní politické scéně.

3.2. Konkrétní cíle

Konkrétní cíle TPIC jsou tedy následující:

- rozvíjet projekty spolupráce, vazby spolupráce, hospodářská partnerství, personální výměny a společné podnikání subjektů z EU a z partnerských zemí;
- podporovat rozvoj dialogů o politikách a šíření odborných znalostí mezi politickými, hospodářskými a sociálními partnery, jakož i mezi dalšími aktéry občanské společnosti a nestátními subjekty v souladu s obecnými cíli každé partnerské země;
- podporovat lepší chápání EU (jejích institucí, politik, postojů ke globálním problémům, jejích hospodářských, sociálních a politických integračních procesů, jakož i příslušných dopadů na vnější vztahy) všemi stranami v partnerských zemích, včetně subjektů ovlivňujících veřejné mínění, subjektů odpovědných za rozhodování, tvůrců politik, obchodních kruhů, profesních sdružení, odborů, sdružení spotřebitelů, ekologických sdružení, politických stran, sdělovacích prostředků, akademické obce a dalších subjektů významných pro utváření veřejného mínění;

- ovlivňovat pozitivním způsobem vnímání EU jednotlivci a veřejnými i soukromými organizacemi v partnerských zemích a podporovat je v silnějším zapojení do podpory cílů mezinárodní politiky Společenství;
- stimulovat dvoustranné obchodní a investiční toky i celní spolupráci mezi EU a partnerskými zeměmi a podporovat akce spolupráce za účelem posílení sociálního a environmentálního rozměru globalizace;

Případně lze za účelem posílení regionální spolupráce tyto cíle uskutečňovat prostřednictvím regionálního přístupu.

3.3. Hlavní priority

Výše zmíněných cílů bude dosaženo zaměřením se na omezený počet priorit, aby byl jejich dopad významný. V závislosti na okolnostech a příležitostech se budou navrhnout a provádět činnosti v podobě iniciativ zaměřených na určitou zemi, určitý region nebo určité odvětví. Komise se bude snažit zajistit soudržnost činností podporovaných ve všech zemích, jak obvykle činila v minulosti v rámci spolupráce se zeměmi OECD, které nejsou členskými státy EU.

V souvislosti s výše uvedenými cíli jsou hlavními prioritami TPIC:

- **Veřejná diplomacie**, zejména prostřednictvím i) konsolidace a rozšíření stávající sítě středisek EU jako špičkových středisek a zřízení nových takových středisek EU v partnerských zemích, kde dosud nejsou, a opatření na podporu spolupráce středisek EU v rámci sítě; ii) rozvojem činností na podporu výzkumu v oblasti politik a diskuze ve skupinách odborníků a dalších organizací o tématech týkajících se dvoustranných vztahů mezi EU a partnerskými zeměmi.
- **Podpora hospodářského partnerství, podnikatelské spolupráce a spolupráce v oblasti vědy a techniky**. Toho lze dosáhnout mimo jiné poskytnutím pomoci společnostem z EU, aby zlepšily své schopnosti účinněji zvládnout specifika trhů a podnikatelského prostředí v partnerských zemích. V této souvislosti by se mělo využít stávajících programů nebo iniciativ, které budou existovat ještě po roce 2006, jež by měly podle potřeby buď pokračovat (např. program odborného vzdělávání vedoucích pracovníků v Japonsku a Koreji), nebo by se měly upravit (např. kampaň Brána do Japonska). V rámci této priority se bude zvažovat možnost rozšířit síť korespondenčních Euro Info center do vybraných partnerských zemí TPIC jako prostředek na podporu podnikatelských vazeb, jakož i další opatření na podporu provádění hospodářských iniciativ s partnerskými zeměmi. Jelikož se většina zemí TPIC zaměřuje na inovace a konkurenceschopnost a usiluje o vytvoření znalostní ekonomiky, bylo by mimořádně přínosné a ve společném zájmu posilovat činnosti vědecké a výzkumné spolupráce. Přestože by účelem TPIC nemělo být financování projektů vědy a výzkumu, mohl by tento program podporovat činnosti zaměřené na stimulování a usnadnění interakce mezi výzkumnými pracovníky v EU a v partnerských zemích a jejich přístupu k financování na základě sedmého rámcového programu.
- **Mezilidské vazby zahrnující rozvoj spolupráce v oblasti vzdělávání** s těmi partnerskými zeměmi, s nimiž nebyla uzavřena dvoustranná dohoda o spolupráci

v oblasti vzdělávání¹³. Některé ze zemí TPIC zaujímají z hlediska politik a systémů vzdělávání a odborné přípravy přední místa a nacházejí se v nich vysokoškolské instituce, které patří k nejlepším na světě. Nabízejí tudíž skutečný potenciál pro dynamickou a vzájemně prospěšnou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. V této souvislosti by se měla prozkoumat možnost iniciativy regionální asijsko-tichomořské spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání, která by poskytovala jednotný rámec pro dvoustrannou, regionální a případně i mnohostrannou spolupráci mezi EU na jedné straně a partnerskými zeměmi z tohoto regionu na straně druhé. Cílem takové iniciativy by bylo podporovat rozvoj společných vzdělávacích programů a mobilitu studentů a schopností mezi institucemi v EU a v partnerských zemích, čímž by se také rozvíjel dialog o politikách vzdělávání, a další konkrétní iniciativy v oblasti vysokoškolského vzdělávání. Kromě jednotného rámce pro spolupráci by bylo možné prozkoumat potenciál spolupráce v oblasti vzdělávání v podobě rozšířeného přístupu k programu Erasmus Mundus, například rozšířením jeho „asijského okna“ na východní Asii, jihovýchodní Asii a Oceánii nebo otevřením transatlantického okna. Cílem takové spolupráce by bylo podněcovat příliv studentů a vysokoškolských učitelů z partnerských zemí do magisterských kurzů programu Erasmus Mundus. Komise může se zainteresovanými partnerskými zeměmi zahájit rozhovory s cílem dohodnout příslušné postupy a zkoumat s nimi možnosti odpovídajících příspěvků z jejich strany za účelem dosažení multiplikačního účinku investic EU.

- **Dialogy**: S cílem doplnit formální politický dialog na úrovni vlád poskytnete TPIC podporu pro dialog s dotčenými subjekty i mezi nimi navzájem v oblastech strategického významu pro spolupráci s příslušnou partnerskou zemí, jako jsou podnikání, spotřebitelé, životní prostředí, energetika a doprava, zaměstnanost, sociální politika a rovné příležitosti, sdělovací prostředky včetně audiovizuálního průmyslu atd., jakož i pro opatření usnadňující výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti právních předpisů. Sem může rovněž patřit rozvoj speciálních programů návštěv, zaměřených na zvláštní cílové skupiny (např. pracovníky médií, regulačních orgánů, sociální partnery a další příslušné odborníky).
- **Informování** prostřednictvím cílených činností a akcí v partnerských zemích zaměřených na podněcování zájmu o Evropu a EU, na zviditelnění Evropské unie v partnerských zemích, na podporu porozumění veřejnosti tomu, co EU je a co dělá, na zvýšení povědomí o politikách a institucích EU a o úloze EU jako mezinárodního hráče na hospodářské a politické scéně a na podporu plnění současných i budoucích cílů spolupráce.

Vedle hlavních oblastí spolupráce uvedených výše by měl TPIC poskytnout dostatečně pružný rámec pro řešení a podporu v oblastech spolupráce s jednotlivými zeměmi nebo v nových oblastech spolupráce, které mohou vyvstat v budoucnosti.

3.4. Zásady programování

O čtyřletém (2007–2010) a následně tříletém (2011–2013) tematickém strategickém dokumentu (programových dokumentech) bude rozhodovat Komise postupem

¹³

K dnešnímu dni existují takové dohody jen se Spojenými státy a s Kanadou.

projednávání ve výborech. Tematický strategický dokument pro průmyslové země poskytne další podrobnosti o politických prioritách a převede je do plánovaných akcí. Tyto dokumenty vymezí kritéria způsobilosti příjemců a popíší, jaký druh činností se bude provádět. Snahou bude vhodně doplňovat další programy Společenství, zejména ostatní tematické programy i národní a regionální programy, přičemž se zohlední skutečnost, že pro země TPIC neexistují zeměpisné programy¹⁴, a nebezpečí překrývání nebo duplicity činností je tudíž omezené.

Tematický strategický dokument poskytne orientační rozpočtové členění podle i) způsobilých partnerských zemí a území, ii) priorit pro akce a iii) dvoustranných a mnohostranných nebo regionálních iniciativ. Poskytne také členění přidělených finančních prostředků na financování jak provozních, tak administrativních výdajů (technická pomoc pro ES, studie a hodnocení). Na základě tohoto víceletého programu sestaví Komise roční pracovní plány, které stanoví prioritní akce, které mají být podporovány, konkrétní cíle, předpokládané výsledky i orientační částky.

Program bude řídit Komise, a to včetně případného převedení řídicích pravomocí na delegace ES v partnerských zemích.

Přestože nelze definovat mechanický rozdělovací klíč, budou při přidělování prostředků zohledněny mimo jiné minulé výše finančních intervencí Společenství (viz příloha 2) i relativní velikost zemí a relativní záběr, hloubka i intenzita politických a hospodářských vztahů mezi EU a partnerskými zeměmi. V úvahu se však vezme i potřeba dosáhnout významného dopadu na úrovni země.

Komise bude případně usilovat o sdílení nákladů činností s příslušnými partnerskými zeměmi; to však nebude povinný požadavek, neboť v některých případech (např. u veřejné diplomacie) mohou mít partnerské země za to, že cíle politik EU pro ně nejsou příznivé.

Komise bude vypracovávat pravidelné zprávy o činnosti a útvary Komise rovněž provedou přezkum v polovině období. Bude provedeno externí hodnocení činností uskutečněných během prvního tříletého období (2007–2009), které pak bude využito při přípravě druhého tematického strategického dokumentu (2011–2013). Zprávy budou předány Radě a Evropskému parlamentu a budou s těmito orgány projednány.

¹⁴ To však nebrání možnému zahrnutí některých zemí TPIC do regionálních programů ve smyslu DCECI. Například Brunej nebo Singapur by se mohly účastnit programu pro celý ASEAN nezávisle na své účasti v TPIC (avšak jako doplněk k ní).

PŘÍLOHA 1: Zavedený rámec spolupráce

Klíčové právní a politické nástroje na posílení spolupráce se zeměmi TPIC:

1. ČLENSKÉ ZEMĚ OECD

Nařízení Rady č. 382/2001 ze dne 26. února 2001 o provádění projektů na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Evropskou unií a průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie, ve znění nařízení Rady č. 1900/2005 ze dne 21. listopadu 2005

Transatlantická deklaráce o vztazích mezi EU a USA z roku 1990, nová transatlantická agenda a společný akční plán EU a USA z roku 1995; iniciativa Evropské unie a Spojených států na posílení transatlantické hospodářské integrace a růstu, přijatá na summitu EU – USA v červnu 2005

Akční plán EU a Japonska přijatý na 10. dvoustranné vrcholné schůzce EU a Japonska v prosinci 2001

Rámcová dohoda o obchodu a spolupráci s Korejskou republikou a k ní připojené politické prohlášení z října 1996

Společné prohlášení o vztazích mezi Austrálií a Evropskou unií z roku 1997 a agenda pro spolupráci z roku 2003

Společné prohlášení o vztazích mezi Evropskou unií a Novým Zélandem z května 1999 a akční plán „Priority pro budoucí spolupráci“ z roku 2004

Rámcová dohoda o obchodní a hospodářské spolupráci mezi Evropským společenstvím a Kanadou z roku 1976, prohlášení o vztazích mezi Evropským společenstvím a Kanadou z roku 1990, společný akční plán EU a Kanady z roku 1996 a agenda partnerství mezi EU a Kanadou z roku 2004

2. NOVĚ INDUSTRIALIZOVANÉ ASIJSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ

Spolupráce s Brunejí, Čínskou Tchaj-pejí, Hongkongem, Macaem (od roku 1999) a Singapurem je z nařízení Rady (EHS) č. 443/92 ze dne 25. února 1992 o finanční a technické pomoci asijským a latinskoamerickým rozvojovým zemím a o hospodářské spolupráci s nimi (nařízení „ALA“) vyloučena, jelikož tyto země a tato území nemají status rozvojových zemí.

Evropská unie však s těmito zeměmi a územími udržuje dlouhodobé vztahy.

S Hongkongem nebyla uzavřena zvláštní dvoustranná dohoda, avšak EU ještě předtím, než se stal Hongkong znovu součástí Číny jako „zvláštní administrativní oblast“ podle zásady „jedna země, dva systémy“, výslovně vyjádřila záměr rozvíjet vztahy s tímto územím. Ve sdělení z roku 1997 nazvaném „EU a Hongkong: po roce 1997“ se Komise zavázala vytvořit pevný a účinný vztah se Zvláštní administrativní oblastí Hongkong a prozkoumat nové způsoby, jak učinit obchodně-investiční vztahy i spolupráci trvalejšími. EU s Hongkongem rovněž uzavřela celní dohodu (1999) a dohodu o zpětném přebírání osob (2002). Na základě neformální dohody se konají pravidelná setkání vysokých úředníků Zvláštní administrativní oblasti Hongkong a ES.

Naše vztahy s Macaem jsou založeny na dohodě o obchodu a spolupráci uzavřené dne 14. prosince 1992, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 1993, a na sdělení Komise z listopadu 1999 nazvaném „Evropská unie a Macao: po roce 2000“.

Přestože s Čínskou Tchaj-pejí nejsou navázány žádné diplomatické nebo politické styky, existují intenzivní kontakty v oblasti hospodářství, obchodu, vědy a techniky, norem a standardů a v řadě dalších oblastí. Od března 2003 má Komise v Čínské Tchaj-peji také Evropské hospodářské a obchodní zastoupení.

Vztahy s Brunejí Darussalam a se Singapurem jsou upraveny dohodou o spolupráci mezi Evropským společenstvím a zeměmi ASEAN z roku 1980 (viz nařízení Rady č. 1440/80 ze dne 30. května 1980 o uzavření Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Indonésií, Malajsií, Filipínami, Singapurem a Thajskem, členskými zeměmi Sdružení národů jihovýchodní Asie, a protokol o rozšíření Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Indonésií, Malajsií, Filipínami, Singapurem a Thajskem, členskými zeměmi Sdružení národů jihovýchodní Asie, na Brunej, Úř. věst. L 81, 23.3.1985). Jednání s městským státem o nové dvoustranné dohodě o spolupráci a partnerství byla zahájena a intenzivně pokračují.

3. ZEMĚ RADY PRO SPOLUPRÁCI V PERSKÉM ZÁLIVU

Vztahy EU se Saúdskou Arábií, Bahrajnem, Kuvajtem, Ománem, Katarem a Spojenými arabskými emiráty jsou upraveny dohodou o spolupráci z roku 1989 mezi Evropským společenstvím a Radou pro spolupráci v Perském zálivu.

Jednání o dohodě o volném obchodu mezi EU a zeměmi Rady pro spolupráci v Perském zálivu byla zahájena v roce 1990 a obnovena v roce 2001. Komise usiluje o to, aby tato jednání byla uzavřena co nejdříve. Vedle těchto smluvních vztahů se jednou ročně uskutečňuje politický dialog na ministerské úrovni, který zahrnuje diskuze o lidských právech, regionálních otázkách společného zájmu a bezpečnostních otázkách, jako je spolupráce v boji proti terorismu a v oblasti nešíření zbraní hromadného ničení.

PŘÍLOHA 2

Nedávné intervence vycházející ze současné tematické rozpočtové linie**Rozpočtová linie 19-05-02 Vztahy se zeměmi OECD, které nejsou členskými státy EU: období 2003–2006**

<i>Členění podle partnerské země (a hlavních činností)</i>	<i>Nástroje</i>	<i>Částka (EUR)</i>
Spolupráce s USA (hlavní činnosti: střediska EU, veřejná diplomacie, informační akce, činnosti v rámci transatlantického dialogu) (1)	Výzva k předkládání návrhů a nabídkové řízení	10.704.956
Spolupráce s Kanadou (hlavní činnosti: střediska EU, veřejná diplomacie, akademické vazby) (1)	Výzva k předkládání návrhů a nabídkové řízení	2.913.866
Spolupráce s Japonskem (hlavní činnosti: střediska EU, personální výměny...)	Výzva k předkládání návrhů	3.164.179
Spolupráce s Koreou (středisko EU)	Výzva k předkládání návrhů	859.055
Spolupráce s Austrálií a Novým Zélandem (střediska EU, projekty spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání)	Výzva k předkládání návrhů	4.590.000
Programy hospodářské a obchodní podpory: - Kampaň Brána do Japonska	Výzva k předkládání návrhů a nabídkové řízení (stipendia)	12.678.071
- Program odborného vzdělávání vedoucích pracovníků		28.918.530
Menší projekty spolupráce, hodnocení atd.	Smlouvy, granty	1.172.246
CELKEM		65.000.903

(1) Spolupráce s USA a Kanadou se v oblasti vzdělávání provádí a financuje odděleně na základě zvláštních dvoustranných dohod o spolupráci.